

Mihai Eminescu

(1850-1889)

1850 - 15 ianuarie, se naste la Botosani Mihail, poetul, al saptelea copil al lui Gheorghe Eminovici si sotiei acestuia, Ioana.

1858-1862 - copilul Mihai a urmat urmat clasele I,II,III si IV la Cernauti, la liceul National Hauptschule, iar clasa I din gimnaziu, la Ober-Gymnasium, tot în Cernauti.

1862-1863 - repeta clasa ,dar mai apoi paraseste definitiv cursurile plecând în vacanta la Ipotesti, de unde nu s-a mai întors.

1865 - se afla în gazda la profesorul sau Aron Pumnul, ca îngrijitor al bibliotecii acestuia.

1866 - moare Aron Pumnul. Cu aceasta ocazie sapte învatatei gimazisti tiparesc o brosură închinată lui Aron Pumnul. A doua dintre poezii este semnată: M. Eminovici. Aceasta poezie dedicată lui Aron Pumnul, va fi publicată mai târziu în revista „Familia”. În acest an are loc debutul adevărat al poetului, și anume poezia „De-as avea...” publicată în „Familia” de către Iosif Vulcan, care îi va schimba numele în Mihai Eminescu. Tot în acest an are loc și debutul în proză cu nuvela „Lanul de aur”, tradusă după Onkel Adam.

1867 - intra în componența trupei lui Iorgu Caragiale, unde are rolul de sufleur și copist. - apar poeziile: „Ce-ti doresc eu tie, dulce Românie” și „La „La Heliade”.

1868 - este angajat ca sufleur și copist la trupa lui Mihail Pascaly. publica în „Familia” poeziile „La o artista” și „Amorul unei marmure”.

1869 - se înscrie la Facultatea de filozofie ca student extraordinar, lipsindu-i bacalaureatul.

1870 - publica în „Convorbiri literare” poeziile „Venere și madona” și „Epigonii”. Tot în acest an publica renumitul basm „Fat- Frumos din lacrimă” în aceeași revistă.

1872 - anul probabil al întâlnirii cu Veronica Micle, la Viena, unde era plecat pentru studii. - întors în țară citește în cadrul unei sedințe ale „Junimii” câteva poezii scrise în timpul studiilor în străinătate, printre care și „Lacul”. - se înscrie la Universitatea din Berlin, fiind înmatriculat ca student ordinar.

1874 - este numit directorul Bibliotecii din Iasi.

1875 - devine revizor școlar

1876 - rămâne fără slujbă, primește postul de corector și redactor al părții neoficiale a unui ziar din oras. „Convorbiri literare” îi publica câteva poezii printre care și „Lacul”, „Melancolie” și „Dorinta”.

1879 - este anul în care sunt publicate primele patru scrisori - anul în care Veronica Micle rămâne vaduva.

1882 - citește „Luceafarul” de mai multe ori în cadrul sedințelor „Junimii” - relațiile cu Veronica Micle se strică

1883 - este internat pentru o vreme în spital. Aceasta perioadă este foarte productivă pentru Eminescu, fiindu-i publicate o multime de poezii.

1884 - moare tatăl său

1885 - își continuă slujba la bibliotecă.

1887 - pleaca la sora sa Henrieta, la Botosani, unde este internat - este trimis la Viena de junimisti, în speranta de a se însanatosi

1888 - ultimile poezii tiparite când Eminescu era în viata au fost „La steaua”, „De ce nu-mi vii” si „Kamadeva”.

1889 - 3 februarie Eminescu este internat în spitalul „Marasesti” din Bucuresti si apoi este transportat în sanatoriul „Caritas”. - 15 iulie ora 3 poetul moare, fiind îngropat în cimitirul Bellu - Veronica Micule începe din viata pe 3 august în chilia manastirii Varatec. - moare pe 14 octombrie acelasi an sora sa Henrieta, care-l îngrijise pe Eminescu în ultimi ani de viata. - tot în acest an moare si Ion Creanga.

6. Câteva aprecieri

" Prin creatia sa, Mihai Eminescu, ramâne într-adevar cel mai mare poet al neamului, pe care l-a ivit si-l va ivi vreodata, poate pamântul românesc". (G. Calinescu)

" „Ape vor seca în albie si peste locul îngroparii sale va rasari padure sau cetate si câte o stea va vesteji în departari, pâna ce acest pamânt sa-si strânga toate sevele si sa le ridice în teava subtire a unui crin de taria parfumurilor sale." (G. Calinescu)

" „Versul întreg pare scris pe metal gros. Are ascutisurile si limba scobita, impusa de materialul gros." (T. Arghezi)

" „Eminescu este un Beethoven al graiului românesc." (T. Arghezi)

" „Pentru muzica lui Eminescu sunt potrivite muzica lui Berlioz si paleta lui Delacroix." (Bernad Shaw)

" „Eminescu este încercat de gândul Mortii, dar si de speranta reintegrării în Natura-Mama. Asteapta aceasta întoarcere în Cosmos ca pe o beatitudine finala." (Mircea Eliade)

" „Pe cât se poate omeneste prevedea, literatura poetica româna va începe secolul al XX-lea sub auspiciile geniului lui, si forma limbii nationale, care si-a gasit în poetul Eminescu cea mai frumoasa înfaptuire pâna astazi, va fi punctul de plecare pentru toata dezvoltarea viitoare a vesmântului cugetarii românesti." (Titu Maiorescu)

" „O literatura trainica, în stare sa ne placa noua si sa fie originala pentru altii, nu se poate întemeia decât pe graiul viu al poporului, pe traditiile, obiceiurile si istoria lui, pe geniul lui." (M. Eminescu)

Încheiere

MIHAI EMINESCU este si va ramâne timp îndelungat în inimile noastre ca cel mai mare poet al nostru, fiind un geniu rapus mult prea devreme de un destin neîndurator